

Egy diákszólásról. Érdeklődéssel olvastam Benedek Károly cikkét a diáknyelvről (Nyr. 37: 126). A *hallgass Rappaport* szállóige keletkezésének magyarázata azonban téves. 1905 tavaszán az evangélikus gimnázium hetedik osztálya kirándult s az éjet Resicabányán töltötte. A nap kellemes fáradalmi után sokáig tartott, míg a kiránduló sereg elcsendesedett. Rappaport azonban még mozgott vagy beszélt, s ez az osztálytársak egyikét arra indította, hogy diákszokás szerint ráskandáljon: Hällgäss / Räppäpört! Ezt a jókedvű alvótársak tüstént felkapták s most már kórusban zúgták s aztán itthon sokszor ismételték jóízűen tréfálkodva: „Hallgass Rappaport!“ Hogy azonban e mondást mással szemben is, vagy pláne a Benedek közölte értelemben használták volna, arról nincs tudomásom, noha Rappaportnak mindvégig osztályos társa voltam.

BIHARI IMRE.